

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Харківській області

Слідчий відділ

вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21

www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Харків

20 травня 2023 року

Слідчий 3-го відділення слідчого відділу УСБ України в Харківській області старший лейтенант юстиції Рижило Валерій Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023220000000507 від 14.04.2023, у зв'язку із наявністю підстав повідомлення підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Рузинському Андрію Юрійовичу, 24.10.1970 року народження, громадянину російської федерації, адреса реєстрації: м. Тула, вул. Токарєва, 81, кв. 14, генерал-лейтенанту, командувачу 11 армійського корпусу балтійського флоту західного військового округу міністерства оборони російської федерації (в/ч 25810)

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, тобто ведення агресивних воєнних дій.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Рузинський А.Ю.

З 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за

текстом – «ДНР»)), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»)), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991 визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед

цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Відповідно до вимог частини 1 статті 3 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954 (надалі – Конвенції), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

- a) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;
- b) захоплення заручників;
- c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;
- d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до частини 1 статті 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно з частиною 1 статті 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Положеннями статті 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із ними особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Статтею 31 Конвенції передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно статті 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до положень частини 3 статті 146 Конвенції сторони вживають заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

Так, статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи

переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції), є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Окрім того, статтями 48, 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 08.06.1977 (надалі – Протоколу I) передбачено, що цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2, 3 та 6 Третьої конвенції та у статті 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою. Для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

У період з 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи збройних сил та інших військових формувань російської федерації здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення понад 2 тисяч цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади та збройних сил російської федерації, зокрема начальником Генерального штабу збройних сил російської федерації Герасимовим В.В., Міністром оборони російської федерації Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки російської федерації Нарішкіним С.С., Головою Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації Матвієнко В.І. та іншими.

Разом з тим встановлено, що до зазначеної діяльності співучасники злочину залучили командувача 11 армійського корпусу балтійського флоту західного військового округу міністерства оборони російської федерації - генерал-лейтенанта Рузинського Андрія Юрійовича.

У свою чергу, командувач 11 армійського корпусу балтійського флоту західного військового округу міністерства оборони російської федерації (далі 11 АК БФ ЗВО) генерал-

лейтенант Рузинський А.Ю., будучи призначеним на посаду військового командира оперативного рівня держави-агресора російської федерації - керівником органу військового управління, тобто особою, яка безпосередньо здійснює планування і управління підпорядкованими йому військовими частинами та підлеглим особовим складом, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, зс рф та окупаційною владою рф, діючи відповідно до розпоряджень командувача західного військового округу міністерства оборони російської федерації Журавльова О.О., начальника генерального штабу збройних сил російської федерації Герасимова В.В. та міністра оборони російської федерації Шойгу С.К., усвідомлюючи явну злочинність отриманих розпоряджень та подальшу злочинність власних дій, усвідомлюючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, що являє порушенням законів та звичаїв війни, через застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, розуміючи, що він порушує державний устрій та порядок, посягає на суверенітет і територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України порушуючи:

- ст. ст. 1-3, 68 Конституції України в яких закріплено державний устрій, суверенітет та територіальну цілісність незалежної держави - України;
- пункт 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, в якому закріплено зобов'язання у тому числі Російської Федерації утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка її зброя ніколи не буде використовуватися проти України;
- принципи заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а саме суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету; незастосування сили або погрози силою, непорушності кордонів та територіальної цілісності держав;
- ч. 4 статті 2 Статуту ООН, згідно якою усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй;
- Декларацію Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року,

з 01.03.2022 до середини липня 2022 року керував агресивними воєнними діями Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" держави-агресора російської федерації та на тимчасово окупованій території Харківського, Чугуївського та Ізюмського районів Харківської області із бойовим застосуванням їх штатної зброї та озброєння, а також контролював їх виконання.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на ведення агресивних воєнних дій на території Харківської області, 01.03.2022 Рузинський А.Ю. користуючись своїми владними повноваженнями, віддав бойовий наказ батальйонно тактичній групі 9 мотострілецького полку 18 мотострілецької дивізії 11 АК БФ ЗВО (в/ч 38838, м. Гусев Калінінградської обл. рф, далі – БТГр 9 мсп 18 мсд), яка знаходилась в його безпосередньому підпорядкуванні незаконно перетнула державний кордон України в районі с. Гоптівка Харківського району та вести агресивні наступальні дії з метою окупації та анексії суверенних територій України в Харківській області.

Так, встановлено що з 02.03.2022 до 12.03.2022 БТГр 9 мсп, виконуючи злочинні бойові накази і розпорядження командувача 11 АК БФ ЗВО Рузинського А.Ю. (на той час генерал-майора), вела агресивні воєнні дії проти Збройних Сил та інших силових відомств України на території Харківського району в районі села Руські Тишки Харківського району Харківської області, з метою зміни меж її території та усвідомлюючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення.

З 12 по 13 березня 2022 року БТГр 9 мсп 18 мсд угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" здійснила перегрупування та марш за маршрутом с. Руські Тишки – с. Борщове – с. Липці –

с. Глибоке – с. Стрілече – с. Нехотіївка – державний кордон України – с. Весела-Лопань – с. Черемошне – с. Зібровка – с. Шебекино – с. Максимівка.

13 березня 2022 року БТГр 9 мсп 18 мсд угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" здійснила перегрупування та марш за маршрутом н.п. Максимівка – державний кордон України – с. Великий Бурлук – м. Куп'янськ – с. Борова – с. Чистоводівка – с. Липчанівка.

З 14 по 16 березня 2022 року БТГр 9 мсп 18 мсд вела бойові дії в районі населених пунктів Ізюм та Кам'янка Ізюмського району Харківської області. З 17 по 24 березня 2022 року БТГр 9 мсп 11 АК БФ ЗВО відновлювала боєздатність в районі с. Чистоводівка Ізюмського району Харківської області.

24 березня 2022 року БТГр 9 мсп 18 мсд передислокувалась з с. Чистоводівка Ізюмського району в район населених пунктів с. Гракове – с. Залізничне – с. Чкаловське Чугуївського району Харківської області, де виконувала бойові завдання у складі новоствореного угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" до 06 вересня 2022 року, коли позиції були втрачені внаслідок наступу Збройних Сил України.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направленого на ведення агресивних воєнних дій на території Харківської області, Рузинський А.Ю. у першій половині березня 2022 року, використовуючи владні повноваження, з метою ведення агресивної війни, віддав наказ на формування в Калінінградській області рф батальйонної тактичної групи зі складу 7 окремого мотострілецького полку 11 армійського корпусу балтійського флоту західного військового округу міністерства оборони російської федерації (в/ч 06414, м. Калінінград Калінінградської обл. рф), який знаходився в його безпосередньому підпорядкуванні, (далі БТГр 7 омсп 11 АК БФ ЗВО) та переміщення його 17.03.2022 повітряним транспортом балтійського флоту з м. Калінінград до м. Белгород рф.

21.03.2022 підрозділи БТГр 7 омсп 11 АК БФ ЗВО, на виконання бойових наказів і розпоряджень командувача новоствореного угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" Рузинського А.Ю., сформувавши колону в районі м. Валуйки Белгородської області, перетнули державний кордон України з метою ведення агресивних воєнних дій проти Збройних Сил та інших силових відомств України на території Ізюмського району Харківської області.

З 21 березня до 06 вересня 2022 року БТГр 7 омсп 11 АК БФ ЗВО угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" виконувала бойові завдання в зоні відповідальності, а саме населених пунктів с. Байрак – с. Червона Гусарівка – с. Щурівка – с. Савинці.

Згідно бойового розпорядження командувача західного угруповання військ від 01.05.2022 № 1215 з метою утримання дорожніх напрямків в зоні відповідальності угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" в оперативне підпорядкування командувачу 11 армійського корпусу переданий у повному обсязі 202 стрілецький полк мобілізаційного резерву (4 стрілецькі батальйони) 2 армійського корпусу Південного воєнного округу міністерства оборони російської федерації (в/ч 20265, далі - 202 сп мр). За наказом Рузинського А.Ю. 01.05.2022 з метою забезпечення контролю та військової логістики на тимчасово окупованих територіях Чугуївського та Ізюмського районів Харківської області в інтересах угруповання військ "БАЛАКЛІЯ", були незаконно виставлені блокпости на основних дорогах та шляхах постачання, організоване чергування з метою ведення супротиву Збройним Силам України підрозділами 202 сп мр:

- особовий склад 1 стрілецького батальйону 202 сп мр в населених пунктах: с. Шевченково, с. Савинці, с. Вишневе, с. Веселе, с. Залиман, с. Морозівка, с. Забавне, с. Липчанівка, с. Підвисоке;
- особовий склад 2 стрілецького батальйону 202 сп мр в населених пунктах: с. Іванівка, с. Волохів Яр, с. Грушеваха, с. Степок;
- особовий склад 3 стрілецького батальйону 202 сп мр в населених пунктах м. Балаклія, с. Пришиб, с. Байрак;
- особовий склад 4 стрілецького батальйону 202 сп мр в населених пунктах: с. Чкаловське, с. Первомайське, с. Худоярове, с. Гракове, с. Нечволодівка, с. Грушівка, с. Баранове, с. Волоська Балаклія, с. Колесниківка, с. Петрівка, с. Микільське, с. Отрадне.

Таким чином, станом на 01.05.2022 генерал-лейтенант Рузинський А.Ю., будучи командувачем угруповання військ "БАЛАКЛІЯ", діючи умисно з метою ведення агресивної війни на території України здійснював управління та командування наступними підрозділами в зоні оперативної відповідальності:

- БТГр 9 мсп 18 мсд, яка мала на озброєнні танки Т-72-Б3, броньовані машини піхоти типу БМП-1, БМП-2 (далі БМП), та артилерійську складову: 120-мм міномети 2С12, 122-мм реактивні системи залпового вогню БМ-21 "Град", 152-мм самохідні гаубиці 2С3 "Акація", 152-мм причіпні гаубиці 2А65 "МСТА-Б", командував яким полковник Лазарев Олександр Олександрович (начальник штаба 18 мсд 11 АК БФ ЗВО);

- БТГр 7 омсп 11 АК БФ ЗВО, яка мала на озброєнні танки Т-72-Б3, БМП, та артилерійську складову: 120-мм міномети 2С12, 122-мм реактивні системи залпового вогню БМ-21 "Град", 152-мм самохідні гаубиці 2С3 "Акація", командував яким полковник Завадський Олександр Анатолійович;

- 3 танковим батальйоном 11 танкового полку 18 мотострілецької дивізії 11 АК БФ ЗВО (в/ч 41611, м. Гусев Калінінградської обл. рф, далі – 3 тб 11 тп 18 мсд 11 АК БФ ЗВО), на озброєнні були танки Т-72-Б3, командував яким до 25.06.2022 майор Мелешенко Єгор Олександрович;

- зведеною мотострілецькою ротою 79 мотострілецького полку 18 мотострілецької дивізії 11 АК БФ ЗВО (в/ч 63940, м. Советск Калінінградської обл. рф, далі – мср 79 мсп, 18 мсд 11 АК БФ ЗВО) на озброєнні мали БМП;

- гаубичною самохідною артилерійською батареєю 11 танкового полку 18 мотострілецької дивізії 11 АК БФ ЗВО (в/ч 41611, м. Гусев Калінінградської обл. рф), далі – гсбатр 11 тп, на озброєнні перебували 152-мм самохідні гаубиці 2С19 "МСТА-С";

- гаубична артилерійська батарея 244 артилерійської бригади 11 АК БФ ЗВО (в/ч 41603, м. Калінінград Калінінградської обл. рф), далі – габатр 244 абр, на озброєнні перебували 152-мм причіпні гаубиці 2А65 "МСТА-Б";

- реактивна артилерійська батарея 244 артилерійської бригади 11 АК БФ ЗВО (в/ч 41603), далі – реабатр 244 абр, на озброєнні перебували 220-мм реактивні системи залпового вогню 9П140 "Ураган";

- 202 сп мр, на озброєнні мали МТЛБ та стрілецьку зброю, командував яким майор Васильєв Дмитро Володимирович;

- 9 загін "Орел" (так звані добровольці "Боевого армейского резерва страны"), на озброєнні мали 120-мм міномети 2С12 та 82-мм міномети 2Б14, командував яким підполковник Сосонний Олексій Петрович;

- 126 полком військ національної гвардії федеральної служби військ національної гвардії російської федерації (в/ч 3718, республіка Інгушетія рф, м. Назрань), далі – 126 пВНГ, на озброєнні мали БТР-80, БТР-82 та стрілецьку зброю, командував яким начальник штабу 126 пВНГ майор Желтиков Артем Леонідович;

- 781 окремим загін спеціального призначення (ймовірно зі складу головного розвідувального управління генерального штабу російської федерації), дослівно мовою оригіналу – 781 ООСПН;

- інженерно-саперним відділенням 69 окремого морського інженерного полку Балтійського полку (в/ч 51061);

- тактичною групою 1143 окремого зенітно-ракетного дивізіону 3 мотострілецької дивізії 20 гвардійської загальновійськової армії західного військового округу міністерства оборони російської федерації, переданої в оперативне управління Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ", далі – 1143 озрдн, на озброєнні перебували тактичні зенітні ракетні комплекси 9А331 "ТОР", транспортно-заряджаючі машини 9Т244, ПЗРК та ЗРК;

- взводом радіоелектронної розвідки, на озброєнні мав комплекс радіоелектронної боротьби і радіотехнічної розвідки РБ-341В "Леєр-3";

- військовою комендатурою, - військовим комендантом м. Балаклія був військовий комендант Калінінградського гарнізону західного військового округу міністерства оборони російської федерації підполковник Буслов Валерій Сергійович.

Крім того, в безпосередньому підпорядкуванні командування Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" також перебували 203-мм самохідної гармати 2С7 "Піон", важкої вогнеметної

системи залпового вогню типу ТОС-1А «Солнцепек» і артилерійський розвідувальний комплекс "Зоопарк".

Також, виходячи із змісту бойових наказів і розпоряджень командувач угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" генерал-лейтенант Рузинський А.Ю. у період з 02.03.2022 до середини липня 2022 року залучав при плануванні і проведенні бойових операцій на території Харківської області вогневі засоби ураження старшого командира (Західного військового округу), а саме армійську штурмову авіацію, ударні гелікоптери Мі-8 та Ка-52 і розрахунки 300-мм реактивних системи залпового вогню 9К58 "Смерч".

Штаб і Командний пункт Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ", починаючи з 21.03.2022 знаходився по вул. Завгородній м. Балаклія Ізюмського району Харківської області (географічні координати 49.4571 36.9038).

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на ведення агресивних воєнних дій на території Харківської області, Рузинський А.Ю. сформував штаб та управління угруповання військ "БАЛАКЛІЯ", які безпосередньо йому підпорядковувались, а саме:

- 1) Начальник штабу угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - з середини квітня до початку травня 2022 року полковник Жабін Дмитро Анатолійович, (16.03.1974 р.н., начальник оперативного відділу 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810);
  - з початку травня до початку липня 2022 року полковник Моїсєєв Юрій Вікторович, (30.07.1977 р.н., начальник військ протиповітряної оборони 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 2) Начальник ракетних військ і артилерії (начальник артилерії) угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні-квітні 2022 року полковник Дульщиків Володимир Анатолійович, (28.10.1979 р.н., начальник ракетних військ і артилерії 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 3) Заступник командувача угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" по воєнно-політичній роботі:
  - у березні-травні 2022 року полковник Кліманов Миколай Георгійович, (05.08.1976 р.н., заступник командира 11 АК БФ ЗВО з військово-політичної роботи, в/ч 25810).
- 4) Начальник оперативного відділу угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року та з початку травня до середини липня 2022 року полковник Жабін Дмитро Анатолійович, (16.03.1974 р.н., начальник оперативного відділу 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 5) Начальник військ протиповітряної оборони Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні-квітні 2022 року полковник Моїсєєв Юрій Вікторович, (30.07.1977 р.н., начальник військ протиповітряної оборони 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 6) Заступник командувача угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" по матеріально-технічному забезпеченню:
  - у березні-квітні 2022 року полковник Панасейко Дмитро Леонідович, (16.10.1979 р.н., заступник командира 11 АК БФ ЗВО по матеріально-технічному забезпеченню, в/ч 25810).
- 7) Начальник відділення технічного забезпечення угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" (Заступник командувача по озброєнню):
  - у березні-липні 2022 року майор Зубов Валерій Володимирович, (04.09.1984 р.н., начальник відділення технічного забезпечення 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 8) Начальник розвідки угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у квітні-травні 2022 року підполковник Кислий Микола Миколайович, (25.05.1982 р.н., командир 46 окремого розвідувального батальйону 11 АК БФ ЗВО, в/ч 87832).
- 9) Начальник зв'язку угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у квітні-липні 2022 року полковник Алексєєв Сергій Миколайович.
- 10) Заступник начальника штабу по службі військ і безпеці військової служби угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року підполковник Берилло Сергій Миколайович, (18.07.1977 р.н., заступник начальника штабу по службі військ і безпеці військової служби 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 11) Начальник продовольчої служби угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":

- у березні 2022 року майор Харитонов Кирил Володимирович, (03.07.1990 р.н., начальник продовольчої служби 18 мсд 11 АК БФ ЗВО, в/ч 90151).
- 12) Начальник речової служби угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року підполковник Цирюльніков Володимир Ігоревич, (08.07.1982 р.н., начальник речової служби 18 мсд 11 АК БФ ЗВО, в/ч 90151).
- 13) Начальник інженерної служби угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у травні 2022 року майор Пшеніцин Іван Станіславович.
- 14) Начальник служби захисту державної таємниці угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року підполковник Добровольський Михайло Леонідович, (22.04.1985 р.н., начальник служби захисту державної таємниці - заступник начальника штабу 11 АК БФ ЗВО, в/ч 25810).
- 15) Начальник служби паливно-мастильних матеріалів угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року майор Савинцев Олександр Сергійович, (05.08.1989 р.н., начальник служби пального і мастильних матеріалів 18 мсд 11 АК БФ ЗВО, в/ч 90151).
- 16) Передовий авіаційний навідник угруповання військ "БАЛАКЛІЯ":
  - у березні 2022 року майор Масльонков Дмитро Валерійович, (26.04.1983 р.н., заступник начальника пункту управління морської авіації та проти-повітряної оборони Балтійського флоту в/ч 51280-Ц).

Встановлено, що Рузинському А.Ю. в зоні оперативної відповідальності під час його перебуванні на посаді командувача угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" підпорядковувалось понад чотирьох тисяч військовослужбовців рф, 2 АК ЛНР офіцерського, сержантського та рядового складу, серед яких 1192 військовослужбовці відзначені державними: (мовою оригіналу) "орден мужества", "медаль "суворова", "медаль "жукова", "медаль ордена "за заслуги перед отечеством" 1 ступені с изображением 2 мечей", "медаль ордена "за заслуги перед отечеством" 2 ступені с изображением 2 мечей", медаль "за отвагу") та відомчими: (мовою оригіналу) "медаль "за воинскую доблесть" 1 ступені", "медаль "за воинскую доблесть" 2 ступені", медаль "за боевые отличия") нагородами рф.

Також, за успішне виконання бойових наказів і розпоряджень під час ведення агресивних воєнних дій в районі н.п. Савинці Ізюмського району Харківської обл. командувач БТГр 7 омсп Угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" підполковник Завадський О.А. був відзначений медаллю "золота зірка героя росії", яку 08.12.2022 отримав з рук президента рф путіна в.в.

За ведення агресивних воєнних дій на території Харківської області командувач угруповання військ "БАЛАКЛІЯ" Рузинський А.Ю. 6 липня 2022 року указом президента рф путіна в.в. отримав військове звання "генерал-лейтенант".

Таким чином, Рузинський Андрій Юрійович, за викладених вище обставин, обґрунтовано підозрюється у вчиненні з 02.03.2022 по середину липня 2022 року за попередньою змовою групою осіб умисних дій у вигляді віддачі бойових наказів та розпоряджень на ведення агресивних воєнних дій на території Харківської області, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Слідчий 3 відділення
СВ УСБУ в Харківській області
старший лейтенант юстиції

Валерій РИЖИЛО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні

В.о. начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим у умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Спартак БОРИСЕНКО

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, **має право:**

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2023 р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

_____
(підпис)

_____
(прізвище та ініціали)

Захисник:

_____
(підпис)

_____
(прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 3 відділення

СВ УСБУ в Харківській області

старший лейтенант юстиції

Валерій РИЖИЛО